

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľky **A. P.**, bytom K., zastúpenej *JUDr. A. B.*, advokátom so sídlom v K., proti odporcovi **Obvodnému pozemkovému úradu v Trebišove**, Námestie mieru 804/1, za účasti **J. P.**, bytom J., zastúpeného *JUDr. A. B.*, advokátom so sídlom v K., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č.: 2008/00017-Ďu z 31. júla 2008, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 4. septembra 2009, č.k. 1Sp/18/2008-33, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 4. septembra 2009, č.k. 1Sp/18/2008-33, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods.2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu č.: 2008/00017-Đu z 31. júla 2008, ktorým rozhodol podľa § 5 ods.2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona č. 503/2003 Z.z.“) tak, že navrhovateľka a J. P. nespĺňajú podmienky uvedené v § 2 ods.2 písm. e/ zákona č. 503/2003 Z.z., nemožno im navrátiť vlastníctvo k pozemkom vedeným v Pkn. vl.č. X. p.č. X., ., X., X., X./X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X. a Pkn. vl.č. X. p.č. X., X., X. v katastrálnom území M. T. a žiadateľom sa za uvedené pozemky neprevedú do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu ani sa neposkytne finančná náhrada podľa § 6 ods.X. zákona č. 503/2003 Z.z..

V odôvodnení rozsudku sa stotožnil so záverom odporkyne, že navrhovateľka nespĺnila zákonné podmienky pre priznanie reštitučného nároku, nakoľko nespĺnila podmienky pre zaradenie ani do jednej zo skupín §-u 2 ods.2 zákona č. 503/2003 Z.z. Zdôraznil, že z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že D.. F. P. ako pôvodný pozemnoknižný vlastník, po ktorom si navrhovateľka uplatnila reštitučný nárok, nebol súrodencom otca navrhovateľky P. P., ale ako uviedla sama navrhovateľka, bol jeho bratrancom. D.. F. P. bol manželom G. P., rod. P., ktorá bola sestrou otca navrhovateľky P. P. a jedine po ktorej oprávnenou osobou je navrhovateľka. Nakoľko **navrhovateľka nepreukázala príbuzenský vzťah v zmysle § 2 ods.2 písm. e/ zákona č. 503/2003 Z.z.**, nebolo možné jej žiadosti vyhovieť. Krajský súd zároveň pre úplnosť poznamenal, že už vonkoncom nepripadá do úvahy tvrdenie navrhovateľky na pojednávaní o tom, že navrhovateľka je oprávnenou osobou v zmysle **§ 2 ods.2 písm. c/ zákona č. 503/2003 Z.z.** po D.. F. P., keďže v zmysle tohto ustanovenia by musela byť manželkou alebo dieťaťom alebo vnukom D.. F. P..

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie navrhovateľka, a to v podstate z dôvodu, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že súd prvého stupňa síce na danú vec použil správny právny predpis, avšak nesprávne aplikoval. Navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že D.. F. P. zomrel skôr ako jeho manželka G. P., ktorá by za daného stavu prichádzala do úvahy titulom dedenia ako oprávnená osoba. Vzhľadom k tomu, že G. P. zomrela v roku X., teda ešte pred účinnosťou zákona č. 503/2003

Z.z., ako oprávnené osoby prichádzajú do úvahy žalobkyňa a jej brat J. P., nakoľko ich otec, teda brat G. P. zomrel skôr, a to v roku X.. V tejto súvislosti navrhovateľka poukázala aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3 Cdo 15/97, pretože patria do okruhu osôb, ktorých sa zmiernenie majetkových krívd týka, pričom usporiadanie ich nárokov v súvislosti s navrátením nehnuteľnosti zodpovedá zmyslu a účelu zákona č. 503/2003 Z.z.. Uviedla tiež, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom vrátenia patrili do vlastníctva ich pokrvných právnych predchodcov, čo hodnovernými dokladmi preukázala. Z uvedených dôvodov navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a horeoznačené rozhodnutie odporcu z 31. júla 2008 zrušil, eventuálne napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§250s O.s.p. v spojení s § 10 ods.2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods.2 vety prvej O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. apríla 2010 (§ 156 ods.1 a ods.3 O.s.p.).

Úlohou súdu prvého stupňa bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporcu, ktorým rozhodol, že navrhovateľka nespĺňa podmienky uvedené v **§ 2 ods.2 písm. e/ zákona č. 503/2003 Z.z.**, a preto jej ani jej bratovi nemožno navrátiť vlastníctvo k horeuvedeným pozemkom vedeným v Pkn. vl.č. X. a Pkn. vl.č. X. v katastrálnom území M. T..

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že skutkový stav medzi procesnými stranami sporný nebol. Sporným bolo právne posúdenie, či navrhovateľka je oprávnenou osobou v zmysle § 2 ods.2 zákona č. 203/2003 Z.z..

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z. právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 (ďalej len "rozhodujúce obdobie") spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Podľa § 2 ods. 2 cit. zákona ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v ustanovení § 3, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v tomto poradí:

a) dedič zo závetu, ktorý bol predložený v konaní o dedičstve, ktorý nadobudol celé dedičstvo,

b) dedič zo závetu, ktorý nadobudol dedičstvo, ale len v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti pozemku, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený len k tejto časti pozemku,

c) deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti,

d) rodičia osoby uvedenej v odseku 1,

e) súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti.

V posudzovanej veci bolo zistené, že krajský súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že navrhovateľka a jej brat v konaní o ich reštitučnom nároku uplatnenom po D.. F. P. nepreukázali existenciu príbuzenského vzťahu v zmysle § 2 ods.1 písm. e/ zákona č. 503/2003 Z.z..

Z podkladov súdneho spisu vrátane administratívneho spisu odporkyne je zrejmé, že navrhovateľka sa domáhala navrátenia vlastníctva k pozemkom, ktoré boli vo vlastníctve D.. F. P., poukazujúc na dedičskú postupnosť – v rámci dedičstva malo vlastníctvo prejsť na jeho manželku, ktorá bola sestrou ich otca a takýmto spôsobom vysvetľovala oprávnenosť

svojich nárokov, keďže jej otec by bol po pripustení tejto argumentácie súrodencom pôvodného vlastníka.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že z pozemnoknižných vložiek č. X. a X. (zo záznamov č. 7 a 15 zo dňa 14. septembra 1956) vyplýva, že na podiel D.. F. P. na základe nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. n. a právoplatného rozhodnutia konfiškačnej komisie v K. C. bolo vlastnícke právo vložené pre československý štát – v správe pôdohospodárskeho odboru rady ONV v K. C., pričom D.. F. P. zomrel dňa X. v B.. Z týchto skutočností vyplýva, že v čase smrti pôvodného vlastníka pozemky už boli skonfiškované, teda nemohli byť predmetom dedičského konania.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd považoval za správne posúdenie navrhovateľky a jej brata ako osôb, ktoré nie sú oprávnenými osobami na uplatnenie reštitučného nároku po D.. F. P..

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd pri posudzovaní veci správne právne posúdil, pre objasnenie veci nariadil pojednávanie, kde navrhovateľka výslovne uviedla, že pôvodný vlastník nebol súrodencom ich otca, ale jeho bratrancom.

Odvolací súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, zistil, že dôvody uvádzané navrhovateľkou nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Prvostupňový súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil. V odvolacom konaní navrhovateľka nepredložila také relevantné dôkazy, ktoré by tieto závery spochybnili.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnej navrhovateľke nepriznal (§ 250k ods.1 O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská